

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

14. september 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 451 (Alm. del – § 7 Finansministeriet) af 18. august 2016 stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Spørgsmål

Vil ministeren sikre, at der sker en beregning af hvad hhv. Kammeradvokaten, udbud og inhouse-løsninger koster? Specifikt ønskes oplyst, hvad det koster/hvad provenuet er på en "inhouse"-løsning af advokatordningen, hvor ministerier, styrelser og statslige institutioner selv leverer de juridiske ydelser. Her ønskes både en oversigt over en fem-årig og en ti-årig periode. Der ønskes et udgangspunkt i "Statens timeforbrug af Kammeradvokaten" fordelt på medarbejderkategorier. Timeantallet kan herefter omveksles til mandeår for de respektive medarbejderkategorier, og så kan de statslige lønrammer for medarbejderkategorierne danne udgangspunkt for, hvad en inhouse-løsning ville koste.

Svar

Statens samlede forbrug af Kammeradvokaten udgjorde 385 mio. kr. i 2015.

I 2012 udarbejdede Finansministeriet rapporten *Statens køb af juridiske tjenesteydelser*. Rapporten vedrører forholdene under den dagældende kammeradvokataftale. Rapporten blev oversendt til Folketingets Retsudvalg til brug for Retsudvalgets behandling af beslutningsforslag B 14 af 23. oktober 2012 om udbud af statens advokatarbejde. I rapporten behandles forskellige modeller for løsning af de juridiske opgaver, der er omfattet af Kammeradvokatordningen. I rapporten vurderes det, at Kammeradvokatordningen samlet set ikke er udbudseget, bl.a. fordi der formentlig ikke eksisterer et reelt marked for den samlede aftale, og fordi den samlede ydelseportefølje er kompleks og vanskelig at beskrive fyldestgørende.

Rapporten behandler ligeledes mulighederne for at etablere en såkaldt decentral inhouse-løsning. En decentral løsning indebærer, at den enkelte institution selv afsøger markedet og indgår aftale med en leverandør af juridiske ydelser. I rapporten vurderes det blandt andet, at en sådan ordning vil medføre en stor administrativ og økonomisk belastning for den enkelte institution.

Endvidere behandler rapporten muligheden for at etablere en central inhouse-løsning. Rapporten peger blandt andet på, at der må forventes at være betragtelige omkostninger forbundet med etableringen af en statslig myndighed, som skal løse

statens juridiske opgaver, ligesom overgangen vil kræve en længere indfasningsperiode. Desuden vil en central inhouse-løsning forudsætte nærmere overvejelser om eksempelvis ansvarsplaceringen internt i staten samt hensyn til uafhængighed og uangribelighed.

Det er Finansministeriets vurdering, at det ikke er muligt at beregne, hvad et udbud af den samlede Kammeradvokataftale vil koste. Finansministeriet vurderer ligeledes, at det på det foreliggende grundlag ikke er muligt at udarbejde en retvisende beregning af, hvad en decentral eller en central inhouse-løsning af statens samlede juridiske opgaver vil koste. Beregningen er blandt andet ikke mulig, da der ikke findes medarbejderkategorier på tværs af staten, der vurderes at være sammenlignelige med Kammeradvokatens medarbejderkategorier. Det bemærkes desuden, at blandt andet udgifter til overhead, de samlede ansættelsesvilkår, rekrutteringsmuligheder mv. vil være relevant at medtage i en vurdering af, om en inhouse-løsning vil være fordelagtig for staten.

Det bemærkes afslutningsvist, at Kammeradvokataftalen ikke begrænser de statslige institutioners ret til selv at løse juridiske opgaver.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister